

Thư gửi những người trí thức trẻ đang trong ngục tù của ngục quyền Cộng Sản Việt Nam.

Lê Duy San

Thưa các bạn,

Tôi gọi các bạn là những người trí thức trẻ vì tôi nhiều tuổi hơn các bạn, năm nay tôi đã hơn 70, và các bạn, tuy có người không có bằng cấp cao, nhưng tất cả tất cả các bạn đều là người có học (cả học văn lẫn học lý) và có lý tưởng nên rất xứng đáng để nhận lãnh hai chữ đó.

Vì lý tưởng, các bạn đã quên cả tương lai và mạng sống của mình để nói lên tất cả những gì có thể mang lại tốt đẹp nhất cho đất nước, cho dân tộc. Nhưng bọn bán nước, bọn Cộng Sản Việt Nam đã đặt quyền lợi của đảng, đảng Cộng Sản Việt Nam bán nước, quyền lợi của phe nhóm cầm quyền trên quyền lợi của đất nước, của dân tộc để vu oan giá họa cho các bạn, những tội mà các bạn không hề sai phạm và bắt các bạn để mong dập tắt các tiếng nói yêu nước khác hòng dễ dàng làm tay sai cho quan thầy của chúng là bọn bành trướng bá quyền Trung Cộng.

Tôi biết, bọn chúng (Việt Cộng) không thiếu gì phương sách để làm cho các bạn phải khuất phục. Chính vì vậy khi được biết các bạn đã đọc lời thú tội và những lời thú tội này đã được bọn chúng đưa lên đài phát thanh, truyền hình trong nước và cả lên các website tôi không ngạc nhiên và tôi cũng chẳng cần nghe những lời thú tội của các bạn vì dù các bạn có nhận tội đến mức nào đi chăng nữa thì không những dưới mắt tôi cũng như dưới mắt 80 triệu người Việt trong nước cùng hơn 3 triệu người Việt hải ngoại mà còn dưới mắt của cả thế giới, các bạn chẳng có tội gì cả ngoài lý tưởng tự do, dân chủ và lòng yêu nước, thương dân tộc của các bạn, nên lòng ngưỡng mộ của tôi đối với các bạn vẫn không thay đổi.

Mặc dầu đã bắt các bạn và các bạn đã đọc lời nhận tội, chỉ còn chờ ngày đưa các bạn ra tòa xét xử, hay nói cho đúng hơn là để lãnh án về “tội tuyên truyền chống phá nhà nước...”, chiếu điều 88 bộ luật hình sự, nhưng bọn chúng vẫn chưa yên tâm bởi vì chiếu điều 88, nếu ra tòa, các bạn phản cung và không nhận tội thì bọn chúng, tôi không muốn dung chửi thẩm phán vì thẩm phán gì bọn chúng, dù có thù ghét tới đâu, cũng chỉ có thể phạt tối đa các bạn, mỗi người là 20 năm tù. Cho nên bọn chúng đã đòi tội danh “tuyên truyền chống phá nhà nước...” chiếu điều 88 bộ luật hình sự sang tội danh “có âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân...” chiếu điều 97 bộ luật hình sự là tôi có hình phạt tối đa là tử hình. Khi

được biết điều này, chắc không phải chỉ các bạn, mà rất nhiều người trong nước cũng như ngoài nước rất lo ngại cho các bạn. Nhưng tôi thì không, tôi cho rằng đó chỉ là sự hù dọa.

Trong bài viết của tôi với nhan đề “Tại Sao Cộng Sản Việt Nam vẫn Tồn Tại” vào cuối tháng 12 năm 2009, có đăng trên nhiều diễn đàn, tôi có viết: “Luật pháp nói chung và toà án nói riêng dưới chế độ Cộng Sản là để bảo vệ chế độ. Do đó biện pháp đầu tiên là dùng công an để đàn áp và truy tố ra tòa. Biện pháp này không những có mục đích để trừng trị mà còn có mục đích răn đe. Việc bọn Việt Cộng đòi tội danh truy tố Trần Anh Kim, Trần Huỳnh Duy Thức, Lê Công Định, Nguyễn Tiến Trung từ tội danh “tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam” theo điều 88 Bộ Hình Luật VC thành tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” theo điều 79 Bộ Hình Luật VC hoặc dựng lên những con ngáo ộp như “Thế lực thù nghịch”, “Diễn tiến hoà bình” hay “Bọn phản động” cũng không ngoài mục đích này. Nhưng biện pháp này ngày nay, hầu như vô hiệu bởi vì những người bất đồng chính kiến, hay phổ biến những tư tưởng tự do, dân chủ, nhân quyền hay biểu lộ lòng yêu nước, không phải là một tội. Hơn nữa, ngày nay, tai mắt quốc tế hầu như có mặt ở khắp nơi và bọn lãnh đạo Hà Nội đã đặt bút ký vào các bản văn quốc tế như Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền, nên không thể muốn xử sao thì xử. Do đó dù có khát khe tới đâu chúng cũng chỉ có thể gán cho một tội danh vớ vẩn để phạt tù chứ không thể tuyên án tử hình để giết người vô tội. Và tôi đã chờ đợi bọn chúng xem bọn chúng sẽ xử các bạn ra sao.

Ngày 20/1/2010, tại tòa án nhân dân Saigon mà bọn chúng gọi là thành phố Hồ Chí Minh đã đưa các bạn ra để lãnh án, tôi không gọi là đưa các bạn ra để xét xử vì xét xử gì bọn chúng ? Mọi chuyện đã được bọn chúng xếp đặt.

Các bạn thấy không ? Chính bọn chúng đã sợ các bạn, chứ không phải các bạn sợ bọn chúng. Trong bài “Phía Sau Một Phiên Tòa Công Khai” đăng trên diễn đàn VN-Politic Chủ Nhật 24/1/2010, Kim Châm đã viết như sau: “Điểm thú vị và nổi bật nhất là công tác đảm bảo an ninh trật tự trước và sau phiên tòa. Ngày 20 tháng 1 năm 2010, ở khắp các ngã tư của đường phố Sài Gòn, đặc biệt là khu vực quanh tòa án nhân dân thành phố 131 Nam Kỳ Khởi Nghĩa, lực lượng an ninh chìm, nổi được phân công theo dõi, giám sát khu vực này rất nghiêm ngặt. Theo tin từ một blogger trẻ, người đã đến bên ngoài phiên tòa, cho biết: “Công an dày đặc ở khắp nơi. Thật không thể tưởng tượng được là họ huy động toàn bộ lực lượng cho một phiên tòa hùng hậu như thế. Xe chở bộ đội đặc công có vũ trang chạy ra vào rầm rập. Tình thoảng lại có mấy chiếc xe tù chạy vòng vòng thị uy. Nếu làm một phép tính, hẳn một người đứng bên ngoài phiên tòa sẽ hân hạnh có từ 6 đến 8 người chăm sóc, đến cả đi mua nước uống và đi wc ở công viên bên cạnh cũng có người đi theo và nghe dùm điện thoại cho mình. Thật không thể nào tin được...” Một cách ngắn gọn, thì về mặt an ninh có lẽ cách diễn tả của phóng viên đài Á Châu Tự Do đã lột tả được tất cả, đó là nhà nước “ứng xử như sắp có đại loạn”.

Trước tòa, 2 bạn Lê Thăng Long và Trần Duy Thức cũng chẳng thềm nhờ luật sư Nguyễn Minh Tâm là luật sư do bọn chúng chỉ định. Bạn Thức lấy lý do là bạn và luật sư Minh có nhiều quan điểm không giống nhau. Nhưng là luật sư, tôi biết lý do tại sao các bạn từ chối. Người ta chỉ phải nhờ luật sư cãi khi người ta có tội hoặc bị hàm oan. Các bạn không có tội, các bạn cũng chẳng bị hàm oan. Các bạn không có tội. Cả thế giới biết bạn không có tội. Chính bọn chúng mới là kẻ có tội, tội bán nước, tội phản quốc. Và chính các bạn đã là quan tòa xét xử bọn chúng.

Bởi vậy, tuy bọn chúng đã đổi tội danh để hù dọa các bạn chứ không dám dùng để xử các bạn. Các bạn thấy không, người bị chúng tuyên phạt nặng nhất vì đã phản cung trước bọn chúng là bạn Trần Huỳnh Duy Thức chúng cũng chỉ dám phạt là 16 năm tù, 5 năm quản chế tức còn thấp hơn mức tối đa của tội “tuyên truyền chống phá nhà nước...” chiếu điều 88 bộ luật hình sự. Còn bạn Nguyễn tiến Trung 7 năm tù giam, 3 năm quản chế, bạn Lê Công Định 5 năm tù giam, 3 năm quản chế, bạn Lê Thăng Long 5 năm tù giam.

Để kết thúc bức thư này, tôi xin gửi tới bạn những lời ngưỡng mộ của một sinh viên hiện đang sống tại Saigon: “Các anh là những anh hùng dân tộc. Các anh là tấm gương sáng cho tuổi trẻ Việt Nam noi theo. Đảng CSVN sẽ không còn tồn tại lâu đâu...vì chúng nó đang lung lay và run sợ...Hãy vững tâm, những người con của mẹ Việt Nam”.

Tôi tin rằng chế độ Cộng Sản sẽ sụp đổ trước ngày mãn án của các bạn.

Thân chào các bạn và chúc các bạn mạnh khỏe để nhìn thấy bọn chúng sẽ phải chết như thế nào.

Lê Duy San